

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

20M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie **M 480**—, z odnośzeniem do domu **M 520**—, Zamiejscowa **M 540**—, Zagranicą **640**—.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Redaktor naczelny: **Stanisław Zachariasiewicz**.

Nr. 121.

Kraków, piątek 5. maja 1922 r.

Rok V.

Publiczna kara chłosty w Ameryce.



(1.) W Stanie Delaware w Ameryce uchwalono wprowadzenie kary chłosty publicznej obok wszystkich innych kar, którym dotąd podlegały przestępcy. Rycina powyższa przedstawia chwilę, w której złoczyńca przywiązany do słupa okładany jest kijem wobec tłumy zgromadzonych widzów.

Los Genui rozstrzygnie się w Paryżu!

Paryż. (AW.) Przyjechał tutaj Barthou. Rada ministrów odbędzie dzisiaj popołudniu posiedzenie. Jutro zjedną się komisje senatu i izby deputowanych, które zostały wybrane w celu rozpatrzenia polityki zagranicznej. **Los konferencji genuńskiej rozstrzygnie się teraz w Paryżu.**

Genua. (AW.) Mniemają tutaj, iż Barthou postara się w Paryżu zjednać gabinet francuski, by zajął stanowisko bardziej ustępliwe. Panuje przekonanie, że osobista interwencja Barthou przyczyni się w wysokim stopniu do polepszenia sytuacji. Z innej strony natomiast twierdzą, iż nie ma wcale widoków, by zapatrywania Poincarego i Barthou uzgodniły się.

Berlin. (AW.) „Berl. Tagblatt” donosi z Genui, iż L. George udał się na kilka dni do Nicei, gdzie ma się spotkać z Poincarem.

Paryż. (PAT.) Poincare wrócił się telegraficznie do delegacji francuskiej w Genui o poczynienie kroków u przedstawicieli sprzymierzonych, aby memorandum delegacji sowieckiej nie było wysłane przed przyjęciem go do wiadomości przez gabinet francuski. Poincare uważa nadal, że zwołanie Rady Najwyższej nie jest obecnie wskazane i że należy oczekiwać upływu terminu 31-go maja i decyzji komisji odškodowawczej w razie uchybienia ze strony Niemiec.

Lloyd George grozi zerwaniem z Francją.

Paryż. (PAT.) „Liberte” twierdzi, że Barthou przywoził do Paryża propozycje Lloyda George'a kładące na ultimatum. Wedle tego twierdzenia, jeżeli Francja nie pójdzie za Lloydem George w jego polityce rosyjskiej, wówczas Lloyd George sam będzie pertraktował z sowiełami. Jeżeli Francja odrzuci przybycie do San Remo, gdzie wedle propozycji Lloyda George powinna się zebrać rada najwyższa przed dn. 31 maja, to — jak twierdzi dziennik — Lloyd George będzie to uważał za akt zerwania.

Wkrótce po odjeździe Barthou rozeszła się wiadomość, iż Lloyd George zamierza również opuścić Genuę, lecz na krótki czas. Cel jego podróży trzymany jest w tajemnicy. W kołach angielskich zamierzają jednak Lloyd George miał się udać do Londynu, albo do Paryża i utrzymuje, że pozostanie na terytorium włoskim.

Genua. (PAT.) Barthou przed wyjazdem odwiedził Lloyda George'a, Lloyd George wyraził zdanie, że należy bezwarunkowo umożliwić zawarcie pokoju pokojowego z Rosjanami lub bez nich, jeżeli polityka Lloyda George'a jest nie wyważona, aby odłożyć do czasu koniecznych mocarstw europejskich jednako wersalskiego nad kwestyami sankcji w tej samej miejscowo-

Lloyd George chce opuścić Genuę?

Berlin (PAT.) Dzienniki donoszą z Genui:

ści Riviery i podkreślił, że udział osobisty Poincarego ma alby nader ważne znaczenie. Lloyd George poruszył także kwestyę granic wschodniej Galicji, której uregulowania sobie życzy, nie żądając jednakże, aby nad tem obradowano w Genui.

Drugie posiedzenie plenarne.

Genua. (PAT.) Rozpoczęło się drugie plenarne posiedzenie konferencji genuńskiej. W miejsce Barthou zasiadł Barrere. Jako pierwszy mówca zabrał głos Evans, przedstawiając wyniki narad w komisji finansowej. Oświadczył on, że uregulowanie spraw monetarnych jako podstawa nowego uporządkowania stosunków świata oraz spraw gospodarczych w Europie musi wyjść z Genui. Mówca spodziewa się, że to nowe uregulowanie będzie kontynuowane przez konferencję banków centralnych projektowaną w Paryżu. Następnie przemawiał Cziczerin, podnosząc, że w drugiej komisji przyjęto cały szereg projektów obchodzących Rosyę, oraz uznano wiele zasług Rosyńskich. Ratheau obrazował nędzę powstałą po wojnie. — **Wszystkie rezolucje zostały en bloc przyjęte.** — Posiedzenie zostało wśród oklasków zamknięte o godzinie 12.30.

Odpowiedź Skirmunta Cziczerinowi.

Genua. (PAT.) Na ostatnią notę Cziczerina, minister Skirmunt odpowiedział notą, w której stwierdza, że Rosja nie była nigdy przedmiotem jakiegokolwiek „profensji”, mającej na celu „zanulowanie klauzul traktatów przez Rosyę zawartych”. Polska kieruje się szczerą troską o dobro Rosji oraz jej rzeczywistymi interesami. Zdaniem delegacji polskiej, sprawa odbudowy Rosji stanowi zagadnienie, które tylko czynne poparcie wszystkich państw zdolne jest rozwiązać. Natomiast wykonywanie przez rząd rosyjski wszystkich zobowiązań, zaciągniętych przez traktat ryski, zostało zupełnie wstrzymane. Rząd rosyjski naruszył nawet wprost w duchu wykaźnie wobec Polski nieprzyjaznym całym szeregiem klauzul tego traktatu.

Cziczerin o granicach Polski

Genua. (PAT.) Ustęp listu Cziczerina, dotyczący Wilenszczyzny oraz Galicji wschodniej brzmi dosłownie, jak następuje:

Delegacja rosyjska życzyłaby sobie przypomnieć, że nawet w samej Europie okupacja wojskowa ziem obcych (!) i zgniecenie siłą praw mniejszości narodowych pociągają za sobą i czynią nieuniknionymi w przyszłości powstania i krwawe rozprawy. Wystarczy wskazać na wynik okupacji Wilenszczyzny przez polskiego generała Żeligowskiego, okupacji, przeszkadzającej ludności miejscowej w swobodnym wypowiedzeniu swej woli i zadecydowaniu o swoim losie. **Tosamo dzieje się w Galicji wschodniej,** której przedstawiciele mogliby prawdopodobnie dostarczyć konferencji protestów uprawnionych i uzasadnionych.

Ofenzywa wojsk rządu irlandzkiego.

Loafiel. (PAT.) Od wczoraj wojska regularne rządu południowej republiki irlandzkiej rozpoczęły ofensywę przeciwko ekstremistom, usuwając ich z budynków zajmowanych przez nich w Dublinie i biorąc jeńców oraz znaczną ilość broni. Opór ekstremistów jest nieznaczny.

Fałszywe pomarańcze „malinówki“.

Niebezpieczny dla zdrowia owoc. — Farbowanie zapomocą aniliny. — Ostrożnie z „malinówkami“.

Cieszące się u nas olbrzymim powodzeniem pomarańcze, nie są bez zarzutu.

Pomarańcze „malinowe“ darzy się u nas największymi względami. W istocie wyglądają one zachęcająco, choć pod względem ceny różnią się tylko nieznacznie od pomarańczę zwykłych. Tajemnicę tego dziwnego zjawiska wyjaśnia jedno z pism lekarskich niemieckich:

Oto pewna dziewczyna z Frankfurtu, spożywając malowane pomarańcze, skaleczyła się ułamanym końcem szprycy zaostrojonej, zawierającej jeszcze pewną ilość aniliny czerwonej, służącej do barwienia zwykłych pomarańczę na „malinowe“.

Dziewczyna owa zakupiła była wrazu cały tuzin pomarańczę. Przy zbiorzeniu lekarskiem pozostałych pomarańczę okazało się, że wszystkie one były za pomoca iniekcji anilinyowych barwione na różowo lub malinowo.

Pismo lekarskie zaznacza, że ten „delikatny“ proceder bynajmniej nie jest nowością. Barwienie sztuczne pomarańczę służyło się nie tylko w Niemczech, ale i na naszych rynkach owocowych.

Mumia z przed 4000 lat powodem... śledztwa kryminalnego.

NA PUSTEJ PARCELI. — TAJEMNICZA SKRZYNIA. — CZASZKA I KOŚCI LUDZKIE. — CZYŻBY ZAMACH MORDERCZY? — ŚLEDZTWO POLICYJNE. — ODWIECZNA MUMIA.

(l.) Mimo, że nie można się uskarżać na to, iżby obecne czasy były ubogie w rozmaite morderstwa, napady rabunkowe i przeróżne krwawe zbrodnie, mimo, że pozornie opinia publiczna mogła się już przyzwyczaić do tego rodzaju emocjonujących sensacji, każda nowa pogłoska, „trącająca“ czemś kryminalnym, wywołuje zawsze silne wrażenie i gwałtowne zamieszanie.

Dowodem tego fakt, który zdarzył się świeżo w Berlinie. Oto przy Yorckstrasse, na jakiejś niezabudowanej parceli, oddzielonej parkanem od ulicy,

ZNALEZIONO NAGLE SZKIELET LUDZKI

Już od pewnego czasu zajęci tam obok tej parceli robotnicy zwrócili uwagę na jakąś przenikliwą, przykrą woń, wydobywającą się niewiadomo skąd. Nagle synek pewnego stolarza wykrył w starej zniszczonej skrzyni czaszkę ludzką i pakiet, zawierający ludzkie kości. Niespodziewane to odkrycie wywołało olbrzymie wrażenie i popłoch i wzięło odrazu podejrzenie jakiejś nowej, potwornej zbrodni. Zawiadomiono też natychmiast

POLICYJE KRYMINALNĄ.

która na „miejsce zbrodni“ wysłała bezwzględnie najlepszych swych ekspertów. Przeprowadzone badania sędziwe dały od razu zupełnie nieoczekiwane wyniki. Oto okazało się, że nie może tu być mowy o jakiejś świeżej, krwawej zbrodni. Śmierć bowiem odnośnej osoby datuje się jeszcze z przed... 4000 lat. Fachowy rzeczoznawca stwierdził z całą pewnością, że znalezione kości pochodzą z **ODWIECZNEJ MUMII EGIPSKIEJ.**

Pewien mieszkający w pobliżu miłośnik starożytności, otrzymał przed niedawnym ową mumię w prezencie, a dla braku miejsca w mieszkaniu, schował ją do skrzyni, którą umieścił na strychu. W jaki sposób skrzynia ta dostała się ze strychu na ową parcelę? Niewiadomo. Być może, że jakiś złodziej, specjalista s. z. mowy, skradłszy skrzynię w przekonaniu, że zawiera ona cenną zdobycz, po zbadaaniu zawartości porzucił ją na śmietnisko, jako przedmiot bezwartościowy, nie licząc się z tem, że owe kości są może szczątkami kogoś z Baranów...

40 lat przechowuje u siebie zwłoki ojca.

OSOBLIWY PRZYKŁAD MIŁOŚCI SYNOWSKIEJ. — BY SIĘ NIE ROZSTAWAĆ ZE ZMARŁYM OJCEM, KAZAŁ GO ZAKONSERWOWAĆ W SPIRYTUSIE. — GODZIENNIE ODWIEDZA NIEBOŚCZYKA.

(+) Turyści, którzy zapuszczają się w malownicze okolice miasteczka Viverols, dep. Puy de Dome we Francyi, mogą oglądać

CIAŁO STARCA KONSERWOWANE W ALKOHOŁU

prawie od czterdziestu lat.

Znany francuski archeolog p. G. dziś czterdzieści ośmioletni, uwielbiał swego ojca. Utracił go w r. 1885. Chcąc uchronić ciało zmarłego od zepsucia i mógł dalej oglądać ukochane rysy, uzyskał pozwolenie od władz cywilnych i kościelnych na przechowywanie zwłok w alkoholu.

Otrzymawszy upoważnienie, kazał zrobić tru-

mnę cynkową zupełnie nieprzepuszczalną. Włożono ciało zmarłego w ubranie do trumny, którą napełniono 90 proc. alkoholu. Włosa zalutowano szczelnie. Głowa widzialna jest przez wielką szybę szklaną. Trumna złożono w specjalnie na ten cel urządzonej kaplicy przy cmentarzu gminnym.

Od 1885 r. syn

GO DNIA SKŁADA WIZYTY ZMARŁEMU,

a aby się nie oddalał od ojca zamieszkał w pobliskim domku, gdzie też ma swoją pracownię. Ci, którzy znali osobiste zmarłego starca zapewniali, że rysy jego zupełnie się nie zmieniły.

Poborca w spódnicy i ciep a wdówka w spodniach

PODSTARZAŁY AMANT ODWIEDZA UKOCHANĄ W SPÓDNICY. — ROMANS POBORCY PODATKOWEGO. — ODKRYCIE TAJEMNI CZEGO RYWALA. — WDÓWKA ZNIKŁA WRAZ Z PIENIĄDZMI. — „NIEZNAJOMY“ O KAZAŁ SIĘ KOBIECĄ. — NIEFORTUNNY KO-

(k) W jednym z miast południowej Francyi zdarzył się niedawno komiczny epizod, przypominający zupełnie sytuację z „Dekameronu“ Boccaccia. Bujny temperament południowców nie przebiera w środkach, gdy chodzi o zdobycie ukochanej.

Toteż pewien poborca podatkowy, który mimo swych 50 lat zakochał się w pewnej ciepłej wdówie, mieszkającej w pobliżu jego domu, wpadł na oryginalny pomysł, by mógł przedmiot swych zapalów odwiedzać bez zwrócenia uwagi sąsiedów i bez wywołania nieprzyjemnych plotek. W tym celu

PRZEBIERAŁ SIĘ ZA KOBIECĘ

i w tym stroju udawał się na miłe rendez-vous. Wdówka rada była swemu wielbicielowi, przynajmniej z początku i wszystko szło jak naj-

piej.

Jednakże pewnego dnia zakochany poborca napróżno wydzwonił drzwi swojej komnaty na wpuszczenie. Brama otwara się wprawdzie, lecz o zgrozo.

WYSZEDŁ Z NIEJ JAKIŚ OBCY MEŻCZYZNA,

który przeszedłszy plac zniknął właśnie w domu, w którym mieszkał poborca.

Nieszczęsny kochanek, czekający napróżno pod bramą na wpuszczenie do raju, był poproszony zdrzygotany tym widokiem, w duszy jego zrodziło się straszne przypuszczenie, że ma rywala.

Sytuacja jego była tak przykroczą, że z uwagi na swój strój kałuszy nie mógł zachęcić nieznajomego natęra, ani też spieszyć za nim w trop. Dopiero więc po pewnym czasie gdy

Stutrzyletni starzec.



(d) Rychna powyższa przedstawia Karola Amesa z Kalifornii, liczącego 103 lat, który w lutym bieżącego roku ożenił się już poraz czwarty. Tym razem pojął za żonę 35-letnią wdowę. Mimo podeszłego wieku żywo zajmuje się on pracą w ogrodzie i często, chociaż spędza młodawę tygodnie, awanturuje się z żoną.

Wszelkie kolatanie do bramy niewiernej wdowy nie odnosiło skutku, udał się do swego domu, by zbadać, co tu robi jego tajemniczy rywal.

Przeobrażenie jego doszło do zenitu, gdy przybrawszy do siebie spostrzegł, że

ZOSTAŁ DOSZCZĘTNIE OKRADZONY

z całej gotówki w kwocie 70.000 franków, którą pobierał z podatków. Nieznany złodziej włamał się do kasy i porwał go skarbowych pieniędzy.

Okradziony zawrzał okropną wściekłość. A więc nieznajomy gach ukradł mu naprzód kochankę, a na dobitkę bezczelnie zabrał mu całą gotówkę. Tego już zawiele!

Nie namyślając się dłużej, pospieszył na posterunek żandarmerii i zrobił doniesienie o całej przygodzie. Wprawdzie skompromitował się mocno, gdy historia z przebieraniem się wyszła na jaw, ale nie było innego wyjścia. Liczył za to przynajmniej na odzyskanie gotówki.

Lecz niefortunne donżuana czekała

JESZCZE JEDNA NIEMIŁA NIESPODZIANKA

— Oto dochodzenia policyjne ustaliły, że owym włamywaczem był nie kto inny, jak właśnie ta sama ciepła wdówka, która w tym względzie cieszyła się poborcą przez pewien czas.

Widocznie amory podtatusiałego amanta sprzykrzyły jej dostatecznie, powzięła więc zamiar pozbycia się go raz na zawsze i zamiar ten wykonała w ten sposób, że

PRZEBARAŁ SIĘ ZA MEŻCZYZNĘ

i podczas gdy oszukany kochanek czekał pod bramą w swym niewieścim stroju i wściekał się na widok mniemanego rywala, ona spokojnie poszła do jego mieszkania i ograbiła go z gotówki, poczem zbiegła w niewiadomym kierunku.

Oczywiście, gdy sprawa nabrała rozgłosu, nieszczęsny poborca w spódnicy stał się przedmiotem szyderstw całego miasta.

KAPELUSZE

wielki wybór modeli — przyrzuca wszelkie roboty JADWIGA POLLEROWA

Linia A-B 43, I. p.

